

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

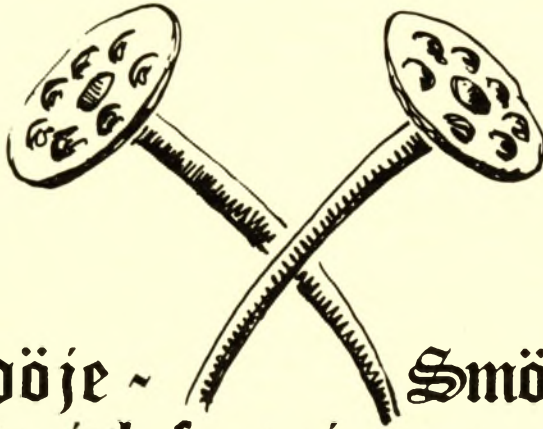
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Ledöje ~ Smörum
historisk forening og arkiv

9. Årgang Nr. 1 1987

HISTORISK FORENING - FORMANDENS BERETNING FOR 1986

Beretningen vil falde i to afsnit, idet der har været formandsskifte midt i perioden.

1. Den "gamle formand"s beretning:

Så er endnu et år gået. For en sjælden gangs skyld fik sæson 85/86 en dramatisk afslutning. Efter nytår fortsatte foredragsrækken, og der blev afholdt generalforsamling - begge dele velbesøgt. Den sidste aften i foredragsrækken var med folkedans i konfirmandhuset. En meget hyggelig måde at slutte af på. Midt under arrangementet kom der meddelelse om oversvømmelse i foreningens lokaler i Smørumovre. Takket være en hurtig alarmering lykkedes det at få begrænset skaden, men det varede længe, før der kom helt orden i lokalerne igen. Efter sigende vil en sådan skade ikke kunne ske igen.

Dramatik skulle der også til for at få undertegnede til at sige stop som formand. Da jeg som følge af et skiuheld blev nødt til at være passiv i en lang periode, valgte jeg at forlade formandsposten, til trods for at jeg netop var blevet valgt. Bestyrelsen er meget energisk og effektiv og har gjort et fint stykke arbejde. Det er sundt at skue tilstandene lidt udefra.

Jeg vil gerne her sige tak til alle, jeg i mine mange år som formand har "arbejdet" sammen med. Jeg ville ikke have undværet disse år, med deres bekymringer og mange glæder. Tak til gamle bestyrelser og til den nuværende.

Lone Brüsch.

2. På denne plads vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige Lone Brüsch tak for mange års arbejde i foreningens tjeneste. Jeg håber meget, der vil være lyst og energi til at fortsætte aktivt med andre opgaver i foreningen.

I en forenings liv kommer der perioder, hvor der sker større ændringer, hvor medlemmer, der i mange år har ydet en stor indsats, ønsker at trække sig over i en knap så aktiv funktion. Der er ingen tvivl om, at vi er i en sådan fare. Karakteristisk er det ligeledes, at mange gerne vil yde et arbejde inden for et afgrænset felt, men til gengæld er det svært at få folk til de mere tidskrævende poster.

I erkendelse af dette har vi forsøgt at dele arbejdet op i afgrænsede opgaver. Det er en stor glæde at kunne sige, at bestyrelsen

har kunnet arbejde på denne måde, og at det er lykkedes at gennemføre alle aktiviteter i denne overgangsfase - tak for det!

I arkivet er problemet det samme. Kirsten Fauk har ønsket at holde op med sit arbejde som leder af arkivet. Det er med megen beklagelse, bestyrelsen har taget dette til efterretning. Heldigvis fortsætter Kirsten Fauk som redaktør af bladet. Jeg vil gerne sige tak for et stort, kvalitativt godt og ansvarsbevidst stykke arbejde. Aase Thygesen samt de øvrige medarbejdere vil være til stede i de annoncerede åbningstider, men på længere sigt mangler vi en leder af arkivet - forhåbentlig er der én i medlemskredsen, der har lyst?

Foredragsrækken:

Vintersæsonen sluttede med foredragene: "Pilenborg - familien Bartholins lystgård" af Claus Thykier, "Arbejdet i det gamle sogneråd - Sognerådets historie" ved arkivar Margit Mogensen og "Landsbyspillemanden og landsbyfesterne" ved formand og instruktør for Måløv Folkedansere, Bent og Nete Pedersen.

Efterårssæsonen begyndte med en fortsættelse af foredraget om "Udgravningerne i Smørumovre" ved arkæolog Anne Preisler. Foredraget blev fulgt op af en udstilling af en del af fundene. Næste foredrag hed "Hverdag og fest i det gamle Mexico" ved cand.mag. Merete Sundby. Sæsonen har hidtil været fint besøgt.

Turudvalget:

Den 27. maj 1986 blev der inviteret til lokaltur i området bag Schæfergården mod Sørup Rende og Værebros å. Turen sluttede hos Rita Holm og hendes mand på Alpegården. Der var stor deltagelse.

Den 6. september gik turen til Arkæologisk Forsøgscenter ved Lejre. Turen var meget vellykket, men desværre var deltagerantallet beskedent.

En stor tak til udvalget for nogle gode oplevelser.

Arbejdsgrupperne:

Det har været et godt år for grupperne. Fotogruppen har arbejdet støt videre. Registreringsgruppen er nået et meget langt stykke med samlingerne, og arkæologigruppen har fulgt udbygningen af kommunen nøje. Tak til alle for et godt arbejde. Forhåbentlig vil flere være med i 87.

Bladet

- har fortsat sin gode linje: Interessante artikler - høj kvalitet. Tak til redaktøren for det meget store arbejde, det er at lave

sådan et blad.

Lokalhistorisk Arkiv: - se bl.a. ovenfor.

Arkivet har udgivet en lille folder om mindesmærker i Ledøje-Smørum. Tegningerne er lavet af Nya Sebulonsen. Det store og vigtige arbejde finder sted med kundebetjening og den videre udbygning af arkivet. Tak til alle for en god og trofast indsats.

Endelig vil jeg gerne udtrykke en tak til alle, der i den forløbne sæson har ydet en indsats i foreningen. Også til kommunen skal lyde en tak for en altid velvillig indstilling til vore projekter.

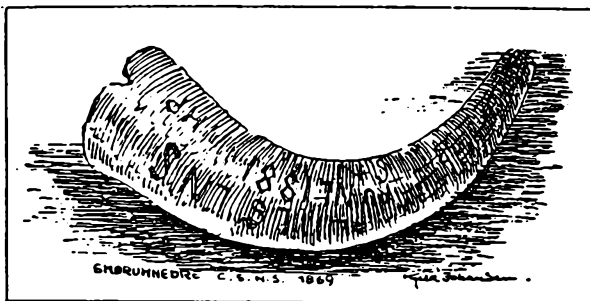
Med ønsket om et godt 1987 skal jeg hermed henlede opmærksomheden på invitationen til generalforsamlingen lørdag den 28. februar 1987.

Samme dag markeres arkivets 10 år og foreningens 15 år.

Kl. 14-15: Generalforsamling.

Kl. 15-17: Åbent hus.

Steen Asger Jensen.

Økonomi:

Som alle andre har vi måttet vende kronerne og har i den forbindelse på forskellig vis forsøgt at supplere indtægterne. Vi har modtaget bidrag fra:

Buehøjgaard Møbler A/S, Hove, 3670 Veksø
Tømrer Bent Holm, Degnetofte 6, 2750 Ballerup
Snedker John Faurholt, Klokkertofte 4, 2750 Ballerup
Ejendomsmægler Viggo Axelsen, Flodvej 73, 2760 Måløv
Måløv Møbler og Tæpper v/Bent Andersen,
Hvedevej 25, 2760 Måløv

Ottos Turist, Råbrovej 31, 2750 Ballerup

SDS Smørumnedre, Flodvej 75, 2760 Måløv

Den danske Bank, Smørumnedre, Flodvej 73C, 2760 Måløv

Foreningen siger tak for hjælpen!

OLDTIDSREDSKABER

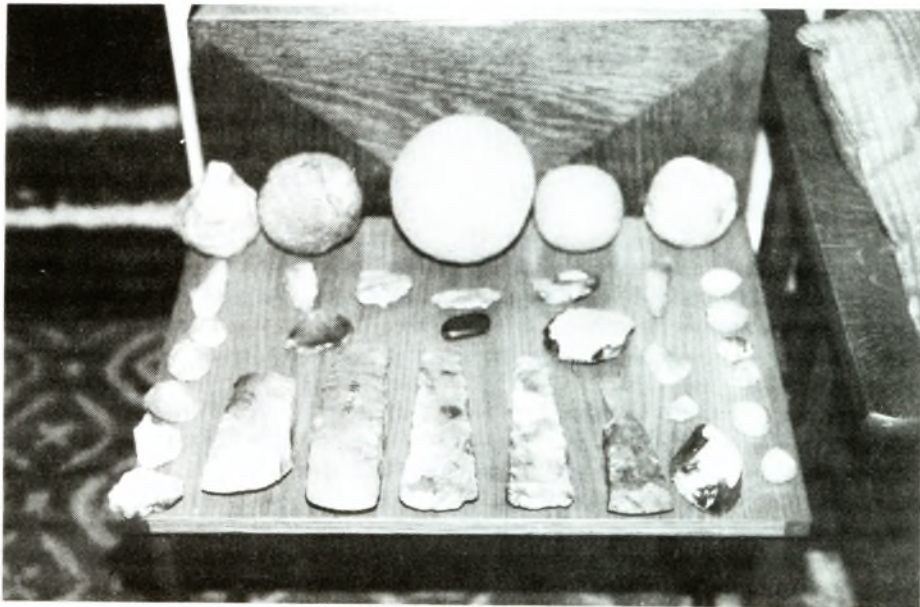
Gennem årene er der fundet mange smukke oldtidsredskaber på markerne i kommunen, og mange af disse redskaber ligger sikkert i private hjem i dag. Vi vil meget gerne i kontakt med folk, der har sådanne samlinger - små eller store - enten for at fotografere eller måske modtage et billede af samlingen?

På denne måde kan vi være med til at udvide kendskabet til vor oldtid, da vi ved at plotte fundstederne ind på et kort måske vil kunne få et billede af bosætningerne i ældre - eller yngre - stenalders/bronzealder m.v.

I 60-erne hjalp mange skolebørn med at indsamle fundne stenredskaber til Søgerskolen, som i dag har en ualmindelig smuk samling over flere tidsperioder.

Desværre er denne samling ikke tilgængelig for alle borgere i kommunen, men den arkæologiske gruppe prøver at opbygge en næsten tilsvarende samling, som vi med tiden håber at kunne udstille permanent, når vi engang har både materialer (udstillingsmontrer) og lokaler.

R.H.

Herover ses en samling fra Alpegården; denne samling ligger i dag hos de forrige ejere. Læg især mærke til de smukke økser fra yngre stenalders.

STATSMINISTEREN FRA LEDØJE-SMØRUM

Ledøje-Smørum er en lille kommune, men gennem tiden har den kunnet tælle adskillige politikere blandt sine borgere. Foruden landstings- og folketingsmænd har der været flere ministre.

I dette blad har to tidligere ministre været omtalt: Sognepræsten i Ledøje-Smørum, Aleth Sofus Hansen, som var kultusminister i årene 1868-69 og Jens Smørum, som var barnefødt i kommunen, og som var indenrigsminister 1947-50 og landbrugsminister 1953-57.

Poul Nielson, som var energiminister fra 1979 til 1982, har endnu ikke været omtalt, men det må jo komme.

Men Ledøje-Smørum har også haft en statsminister blandt sine borgere. Det var THOMAS MADSEN-MYGDAL, som var stats- og landbrugsminister i årene 1926 til 1929.

På Smørum kirkegård findes familiens gravsted i det sydøstlige hjørne. På en af stenene står:

THOMAS MADSEN-MYGDAL/24.12.1876/23.2.1943
MARIE MADSEN-MYGDAL/FØDT ROVSING/
27.12.1885/15.12.1955
EJERE AF EDELGAVE FRA 1920

Foruden at være godsejer var Thomas Madsen-Mygdal også en kendt politiker, som altså også var statsminister i 2½ år.

Hvem var han egentlig?

Han er født i den lille landsby Mygdal ved Hjørring. Hans far var lærer og sognerådsformand i byen, og blev i 1882 valgt ind i landstinget af partiet Venstre. Men på grund af sin modstand mod Københavns befæstning brød han med partiet og gik over til Det radikale Venstre. Han var stejl og konsekvent, - to "egenskaber", der gik i arv til hans søn.

Thomas skulle også være lærer, og han kom på Jelling seminarium. Efter lærereksamen var han vikar et par år, bl.a. i faderens embede. Men hans lyst stod til landbruget, og han begyndte at studere på Landbohøjskolen, hvorfra han blev kandidat i 1902 med en meget fin eksamen. Herefter var han først lærer på Dalum Landbrugsskole, og efter nogle år som planteavlskonsulent vendte han i 1908 tilbage til denne skole som forstander. Han ledede skolen med stor dygtighed i 12 år, og han fik også tid til at gå ind i landbrugets organisationsarbejde. Her viste han store evner som organisator og taler.

Først radikal, derefter venstremand

Politisk var Th. Madsen-Mygdal radikal, og i 1913 tilbød den radikale statsminister C. Th. Zahle ham trafikministerposten, men han krævede at få landbrugsministeriet, som havde hans store interesse.

Zahle ønskede imidlertid en mand, som stod husmandsbevægelsen nær, til denne post, og så blev Madsen-Mygdal ikke minister ved denne lejlighed.

Gradvis fjernede han sig fra det radikale parti og kom Venstre nærmere. Han var liberalist til yderste konsekvens og gik derfor ind for kræfternes frie spil og var modstander af ethvert indgreb fra statens eller organisationernes side. Derfor var han bl.a. en uforsonlig modstander af fagforeninger.

Da den radikale regering i 1914 indførte maksimalpriser på korn, følte Madsen-Mygdal det som en restriktion over for det kornproducerende landbrug og gik stærkt imod denne politik, og kort tid derefter brød han med partiet.

Hans modstand mod maksimalpriser blev delt af mange landmænd, og han fik derfor stor tilslutning til sine synspunkter i vide landbrugskredse, og han blev valgt til formand for de danske landboforeninger og præsident for landbrugsrådet.

I 1920 blev han opfordret til at gå ind i venstre-regeringen Niels Neergaard som landbrugsminister, og samme år blev han valgt til landstinget af Venstre på Fyn.

Ministermøde, 1928.

Det var vel for at have en passende bolig nær Christiansborg, at han samme år købte godset "Edelgave" ved Smørumovre.

Landbrugsminister

Uheldigvis for Madsen-Mygdal kom hans første opgaver til at bestå af indgreb og reguleringer. Han måtte gennemføre en ny kornordning, en mergellov, en jagtlov og en udstykningslov. Han viste sig som en fremragende administrator, og hans ministerium blev udvidet med et erhvervsdirektorat.

Efter valget i 1924 gik regeringen af, og året efter nedlagde Madsen-Mygdal sit landstingsmandat. Det almindelige parlamentariske arbejde kunne ikke fænge ham, og desuden havde han personlige problemer, idet hans bror var omkommet ved en ulykke kort tid forinden.

Han helligede sig nu arbejdet med at genopbygge og restaurere "Edelgave", som var i en dårlig forfatning.

Statsminister

I november 1926 stod det klart, at et folketingsvalg nærmede sig, og igen blev Madsen-Mygdal inddraget i politik.

I Sønderjylland ønskede den kendte politiker H. P. Hanssen-Nørremølle ikke genvalg, og i stedet blev Madsen-Mygdal kåret som folketingskandidat og valgt en måned senere. Hans position i partiet var nu så stærk, at det blev ham - og ikke Neergaard - som dannede regering støttet af de konservative d. 14/12 1926.

Det første, den nye regering tog fat på, var økonomien. Efter at kronen i en årrække var faldet i værdi, ønskede regeringen nu at fastholde kronen i pari, og det var derfor dens politik at tilpasse de offentlige udgifter til den højere kronekurs. Lønninger og sociale udgifter blev nedsat, samtidig med at offentlige takster blev nedsat og skatten lettet for formuer med ringe afkast.

Det var en politik, som var upopulær i arbejder- og tjenestemandskredse, men Madsen-Mygdal fastholdt sin politik uanset modstanden. Da han i konsekvens af sin politik ville tilpasse forsvarsudgifterne til den højere kroneværdi, nægtede de konservative at stemme for hans finanslovsforslag, og regeringen kom i mindretal og måtte gå af i foråret 1929.

Efter valget dannede socialdemokrater og radikale regering, og Madsen-Mygdal blev en stærk ordfører for Venstres rigsdagsgruppe og landsorganisation. I 1933 nedlagde han sit folketingsmandat og helligede sig organisationsarbejdet samt driften af sine tre gårde.

Folk og fæ på Edelgave, 1938.

Politikeren Madsen-Mygdal

Madsen-Mygdal havde meget skarpe meninger, og han fremsatte dem, så man ikke var i tvivl om, hvad han mente. Derfor fik han også mange modstandere. Hans holdning til fagforeninger samt nedsættelse af lønningerne gjorde, at arbejdere og tjenestemænd var imod ham.

Byerhvervene elskede ham heller ikke, hvad man måske forstår, når man læser, hvad han sagde om de konservatives industripolitik: "Landbruget har aldrig ønsket at krybe i læ bag toldmure. Hvis byerhvervene ikke kan konkurrere med udlandet, må de gøre sig mere konkurrencedygtige ved øget indsats, nedsatte lønninger og forlænget arbejdstid. Landbruget har aldrig kendt til 8 timers arbejdsdag."

Da statsminister Neergaard i 1922 uden forudgående drøftelser i regeringen havde givet tilsagn om statsstøtte til rekonstruktion af Landmandsbanken, som var i en alvorlig krise, tog Madsen-Mygdal uforfærdet et opgør med ham, og kun indgriben fra I. C.

Christensen gjorde, at regeringen kunne fortsætte. Han havde også mange venner, og inden for sit parti var han højt værdsat. Han var en af Venstres store høvdinge.

Bonden Madsen-Mygdal

Madsen-Mygdal var en blanding af en bonde og en verdensmand. Hver morgen, inden han tog til Christiansborg, gik han en runde i staldene på "Edelgave" for at se, at alt var i orden, og så snart han kom hjem, styrede han igen ud i staldene. Han fik oparbejdet en fin besætning af malkekvæg, og fra "Edelgave"s eget mejeri kørte lastvogne til København med "Edelgave-børnemælk", som blev solgt direkte til forbrugerne.

"Edelgave" blev ombygget, så den fremstod som en mønstergård. Men een gård var for lidt til hans energi, og i 1928 forpagtede han "Brændte Ege" på Falster og i 1934 yderligere "Ourupgaard", som lå i nærheden.

Det var de gammeldags dyder som: flid, sparsommelighed, arbejd-

somhed og nøjsomhed, han gik ind for, og disse ord gik igen og igen i hans taler, så hans modstandere spottende sagde om ham, at han kun havde én tale, som han altid holdt. Men i landbefolkningen havde disse ord en vældig appel, og når han talte ved møder, var der tusindvis af tilhørere.

Elsket og hadet

Det er nu snart 60 år siden, Madsen-Mygdal var statsminister, og de fleste mennesker husker ham ikke længer.

Han var en ny slags venstrepolitiker, en erhvervsfaglig politiker og ikke som de "gamle" venstrepolitikere, der havde en bred folkelig baggrund.

Jeg tror, at han gennem sine skarpe udtalelser var med til at skabe myten om Venstre som landbrugernes parti, en myte, som Venstre har måttet bruge mange kræfter på at udrydde. Han var også med til at sætte skel mellem by- og landbefolkningen, et skel, som heldigvis ikke er stort mere.

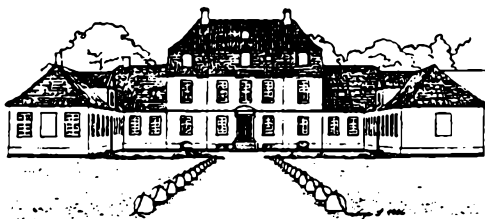
Jeg kan huske fra min barndom, at han var en meget omstridt person, og nogle omtalte ham hadefuldt.

Udviklingen er løbet fra hans ekstremt liberalistiske synspunkter, og vi må passe på ikke at dømme ham med nutidens briller. Han var en politiker med et fint overblik og store administrative evner. Han havde en mening og en politik, som han kæmpede for, og som han ubønhørligt stod fast på og ville føre igennem. Det er vel kendetegnet for en stor politiker.

Der stod blæst om ham, og han var elsket og hadet. Men selv hans modstandere kan ikke fratage ham, at han havde statsmandsevner ud over det sædvanlige.

F. L. Fauk.

Kilder: Dansk Biografisk Leksikon.
Raunkærs Konversationsleksikon.
Frederiksborg Amts Avis 11.12.76.

DEN SKIKKELIGE MADS I SØRUP

Som redaktør af dette blad kan man finde eller få stof dertil på mange forskellige måder, men en af de mere usædvanlige var, da jeg sidst i oktober måned modtog et brev fra en V. Villadsen i New York med tilbud om at skrive nedenstående artikel. Men hvorfra vedkommende kendte vort blad og min privatadresse, stod der ikke noget om. Senere opklaredes det, at navnet stod for Danmarks general-konsul i New York, og at V. Villadsen havde slået adresserne op i Historisk Fællesforenings vejviser.

Gid man fik flere af den slags henvendelser!

Tre gamle breve i min besiddelse fortæller lidt om livet i Sørup for lidt mere end hundrede år siden og forklarer, hvorfor daglejer Mads Jensen brød op derfra og flyttede til København.

Forhistorien er følgende:

I 1848 ansattes den 22-årige **Mads Jensen** fra Tersløse som karl hos sin morbroder, Christian Madsen, der havde Engagergård i Sørup i fæste. Da han $6\frac{1}{2}$ år senere sagde op, fik han skudsmållet: "tro og skikkelig til enhver tid". I 1858 giftede han sig med **Ane Sofie Jensdatter** og levede de næste 20 år hæderligt og nødtørftigt i Holbæk som daglejer og fiskehandler. Hans mere end 20 år yngre broder, Christen Jensen, blev i mellemtiden også ansat hos morbroderen, og da denne var barnløs, overtog Christen gården i Sørup i 1873, hvor Christen Madsen gik på aftægt. Da nu den gamle døde i 1877, kom Christen Jensen og hans kone Ane Kirstine Olsdatter i tanke om den mindre heldige storebroder og tilbød ham i 1878 påny

ansættelse på gården. Mads slog til og flyttede med Ane Sofie til

Sørup. Døtrene **Marie** og **Stine** fik arbejde i hovedstaden, og sønnen **Jens Peter** blev karetmagersvend i Holbæk i 1880. Faderens først kendte brev til ham er dateret **18. februar 1881**. Hans ortografi og tegnsætning er skrækkelig, men meningen er god nok:

"Kjære Søn

Jeg skriver dig til og lader dig vide at vi har Gud ske lov en god helsen og har det godt og jeg kan hilse dig fra Stine og fra Marie de har ogsaa helsen og vi fik brev i forgaars de glæder dem saa meget til Fastelavn at de kommer hjem og det gjør du vel ogsaa men vad dag du kommer ved vi ikke for der bliver ikke noget Gilde før om torsdagen vis der bliver noget for der er ikke bestilt noget inu og det har jeg skrevet til dem men Peter han har tikket saa længe saa nu har de sagt ja vis nu Karlene vil for de vil nok ellers til Smørum Kro til bal men Peter skriver til dig vis der bliver noget det sagde han igaar, men vi venter dig og Karl men vis i kommer om Søndagen saa lad os det vide saa skal vi nok gaa ud at møde eder for i kommer vel nok med morgentoget men i maa da blive her til gildet vis der bliver noget men saa gaa ad landevejen Klovtofte Riisby og Ledoie. men vis du kan faa en lille flaske vil du saa ikke kjøbe for 10 ø af de 4 slags Draaber ellers gjør det heller ikke noget.

Hermed slutter jeg min skrivelse til dig med saa mange kjærlige hilsener fra os og til dig og vi ønsker dig paa det venskabeligste levvel
Mads Jensen

Peter er blevet en smule forlovet"

Det var åbenbart meningen, at de to ungersvende skulle tage toget fra Holbæk og stå af i Tåstrup og så vandre de ca. 15 km nordpå til Sørup. Men de kom ikke, som det fremgår af det næste brev af 13/3 81, hvori vi atter træffer den halvforlovede Peter:

"Kjære Søn

Vi gratulerer dig paa din fødselsdag som er i Morgen og vi ønsker dig lykke og Held i det nye Aar som du nu skal indtræde og give at du maa beholde Helsen og godt at bestille som der er udsikter til nu og takke Gud derfor for det bør vi vær dag for uden Hans hjælp formaar vi intet og er saa ingen anden at slaa sin lid til men naar han er med os vad kan da skade os og han hjælper os ogsaa naar vi selv vil hjælpe til og du maa ogsaa gaa i kirke engang imellem for derved bliver du ligesom paamindet derom i Dag har jeg og Moder været der og jeg takker for hefteplastret vi fandt det strax og Moders Finger den er ogsaa kommet sig og jeg kan lade dig

Under 1. verdenskrig var der tørfabrik på Engagergaard.

vide at gildet det gik vist godt men siden har det været galt for Peter kan du tro. Stine gaar og græder vær dag for Peder dansede ikke nok med hende og hun havde sagt til Ane Kirstine at hun blev aldrig glad mere for Peter ville ikke være Kjærest med hende og saa havde hun været i lav med ham men han havde sagt at han tog vem han vilde enten hun havde noget eller ei og siden har det været galt med ham og hun havde sagt at hun vilde saa gjerne have hende med i hendes familie men Peter han har fortalt Moder det og ogsaa hvem det er og det kan du ikke gjætte men jeg kan nok sige dig det men du maa være taus for han vil ind i vor Familie med S nu ved du det og vi taler derom næsten vær aften for Moder bliver hentet der ned næsten vær dag og faa nyheder at vide men med os gaar det meget godt vis det bare jeg vilde gjerne have det at vide i dag vorledes det skulle være men jeg kunne ikke komme afsted dermed men jeg sørger heller ikke saa meget derfor for der er saa mange leiligheder ledige og maaske kan det gaa lidt inu og vi har det godt for nu har vi næsten kosten der begge to og vi kan jo gjerne faa det daarligere og jeg tror ogsaa Moder nødig vil rejse.

Hermed vil jeg ende min skrivelse med saa mange kjærlige hilsner og vi ønsker dig paa det venskabeligste Levvel

Mads Jensen

Op jeg skal hilse dig fra dem Alle og gratulere dig paa din Fødselsdag men først og sidst fra Kirstine hun bad mig mest derom for du var saa skikkelig men fortælte det maatte jeg ikke."

Gudsfrygt og hefteplaster og Stines kærestesorger - det hele går i et, og det er ikke let at se, hvem der gerne vil have hvem. Men Stine fik i hvert fald ikke Peter, thi hun døde som gammeljomfru i København. Bekymringer for fremtiden var begyndt at plage Mads Jensen, og allerede ca. 14 dage efter gik situationen op i en spids:

Kjære Søn

"Sørup den 30/3 1881

Jeg skriver dig et par ord til og lader dig vide at vi er Gudskelov raske og det samme gode ønsker jeg ogsaa for dig men det er ikke just saa meget glædeligt at jeg tager til pennen i aften for nu kan jeg lade dig vide, at nu bliver det nok til alvor at vi rejser til Kjøbenhavn for jeg spurte ham om vor dan det skulle være med os til Maidag saa svarede han det viste han ikke for han var ligeglad enten jeg ville rejse eller blive saa spurte jeg ham ad om han ikke ville lægge en lille smule paa men saa svarte han at det det vilde han ikke. Saa forlangte jeg blot 1 krone om ugen i Sommer men han sagde han ville ikke give mig 1 øre mere enten jeg saa ville blive eller ikke og saa blev jeg vred og fortalte ham vor Akkord som han havde lovet mig for at faa mig herved men saa svarede han mig ikke et ord vad jeg saa sagde og det var i lørdags og saa rejste jeg til Kjøbenhavn i Søndags for at tale med Stine og med Marie og de bad mig saa meget om at vi ikke maatte lade det gaa tilbage andet end rejse og saa tale jeg med Holst om han troede at moder kunne lære at lave Sigarer og han sagde det kunne hun godt og saa synes jeg det er det beste og han sagde at naar Marie hun var som i Sommer saa indestod han for hun kunne tjæne 3 kroner om dagen for hun var dygtig hun laver nu 120 --- færdig om dagen. nu skal jeg have skrevet dermed en af disse aftner og saafremt at de kan skaffe os en leilighed saa vilde vi flytte 3. Paaske- dag for saa kan Stine og Marie jælpe moder og saa vil jeg ogsaa bede dig om du vil jælpe mig lidt. Derfor mener jeg naar du beder din mester derom saa faar du vel nok Lov dertil vis det nu bliver til noget for Ane Kirstine Hun kan ikke lide det at vi skal rejse men jeg tænker nok det bliver alvor du kommer vel nok jæm saa du kan faa vadsket.

Men moder hun er saa sørgmodi derover, hun er bange for at det ikke kan gaa men det kan ikke gaa an at du rejser derind. lad os først see vordan det gaar Skriv os til snart

Nu slutter jeg min skrivelse til dig med saa mange kjærlige hilsener baade fra mig og moder og vi ønsker dig paa det venskabeligste levvel Mads Jensen Hils nu alle venner og bekjæntere fra os men du har jo ikke nødi at lade nogen det vide inu."

Og sådan gik det så. Mads den skikkelige var blevet gram i hu og brød i en alder af 55 år op og flyttede til hovedstaden, hvor han åbnede en høkerbutik i en sur kælder på Nørrebro. Han savnede landet og den friske luft og døde 6 år senere. Men hans enke blev 97. I sine sidste år klagede hun over, at Vorherre nok havde glemt hende mellem de mange byboer. Det var lidt synd for Mads og Ane Sofie, men erkendes må det, at hvis Christen Jensen på Engagergård havde givet dem en krone mere om ugen, havde den, der skriver disse linier, ikke været deres oldebarn.

Villads Villadsen.

Else Herrmann - 75 år

Den 26. januar fyldte Else Herrmann 75 år, så vi benytter lejligheden til at takke hende for alt det, hun har gjort for Lokalhistorisk Arkiv gennem de 13 år, hun var i bestyrelsen for Historisk Forening. Takket være Elses enorme lokale personkendskab har hun kunnet skaffe os en masse fotos og arkivalier, alene hendes indsats ved dødsboet efter Ketty Christiansen på Odderbjerggaard er meget værd. Også personinterviews har Else taget sig af i rette tid, inden de gamle døde, og deres viden var væk, og de to maleriudstillinger var heller ikke blevet til noget uden hendes mange oplysninger, så tak skal du have, Else Herrmann!

K.F.

MIT LILLE ARKIV

Mel.: Jeg elsker den gamle, den vaklende rønne -

Jeg elsker det lille og snævre lokale,
der li'som er blevet en del af mit liv.
Jeg bytter det ikke for højere sale,
det rummer mit lille lokale arkiv.

Det trækker fra både mit vindu og døren,
min fod er forfrossen, og nakken er stiv,
så ta'r jeg en dram eller to af likøren
og gemmer den bort i mit lille arkiv.

Hver gang jeg skal sætte mig, rydder jeg stolen
for bøger, kopier og fotostativ
og prøver at presse det ind på reolen,
det kniber med plads i mit lille arkiv.

Bestyrelsen valgtes for mange år siden,
den præges af smålig intrige og kiv.
De loved' at komme og hjælpe - med tiden,
jeg venter endnu i mit lille arkiv.

Kommunen gi'r tilskud, der måles i ører,
jeg tigger om mer, men den holder sig stiv.
Budgettet er stramt, man på pumperne kører,
så skærer man ned på mit lille arkiv.

Hver aften jeg sidder og venter på gæster,
min opbakning kunne vær' mere massiv,
i kunsten at vente der er jeg en mester,
der kommer kun få i mit lille arkiv.

Det hænder, der kommer en dame, forsigtig
og skænker et postkort med velkendt motiv.
Jeg takker og prøver at lyde oprigtig
og gemmer det bort i mit lille arkiv.

Jeg får no'n papirer fra Pedersens enke,
der leved' et røvtrist og kedeligt liv,
og til min begejstring man let kan sig tænke,
jeg gemmer det bort i mit lille arkiv.

Når jeg vender hjem, ja så får jeg belæring
om huslige pligter med mer af min viv,
forleden hun sendte en skilsmis'begæring,
den gemte jeg bort i mit lille arkiv.

Men skönt det er lille, og alting er rodet,
og ta'r al min fritid og styrer mit liv,
og selv om det vokser mig op over ho'det,
så elsker jeg stadig mit lille arkiv.

I anledning af Arkivets 10 års fødselsdag bringes denne ikke-lokale sang, skrevet af Niels Hemming Frandsen, ca. 1977.

FORENINGENS BESTYRELSE

Formand:	Steen Asger Jensen	02 65 03 09
Næstformand:	Lone Brüsich	02 97 37 32
Kasserer:	Evy Qvistgaard	02 65 88 42
Sekretær:	Peder Madsen	02 97 38 33
	Vilhelm Nielsen	02 16 90 12
	Anni Pedersen	02 65 47 20
	Rita Holm, arkæologi	02 65 36 44
Suppleanter:	Poul Zeiler, foto	02 65 13 41
	Aase Thygesen	02 97 56 45
Revisorer:	Elin Jakobsen	
	Lars Jensen	
Suppleant:	Poul Clemmensen	

LOKALHISTORISK ARKIV:

Adresse: Smørum Bygade 35, Smørumovre, 2760 Måløv
Telefon: 02 65 44 04 (i åbningstiden)
Åbningstid: den 1. torsdag i hver måned, kl. 19.30-21.30
den 2. lørdag i månederne sept.-maj, kl. 11-13
og efter aftale.

Arkivarer:	Aase Thygesen	02 97 56 45
	Edla Nikolaisen	02 97 51 95
	Pia Christensen	02 97 50 51

Dette blad udgives af:

LEDØJE-SMØRUM HISTORISK FORENING OG ARKIV

med Kirsten Faulk som redaktør.

ÅRSKONTINGENT 1987: kr. 60,- pensionister kr. 30,-

Foreningens bomærke er tegnet af Bent Eggert.

Arkivets bomærke er tegnet af Nya Sebulonsen.

Næste nummer af medlemsbladet udkommer i august.

De viste fotos af nyere dato er taget af:

Bent Eggert, Rita Holm.

ISSN - 01090712